

[Arbejds- og boligministeren.]

førelse og fremtidige administration, og man forudsætter, at etableringen af fælles værkstedshuse sker i snævert samarbejde med vedkommende kommune. Det er efter lovforslaget ikke ganske udelukket, at der i tilfælde, hvor der ikke er fornødent grundlag for at etablere et sådant lokalt selskab, med indenrigsministerens samtykke i det enkelte tilfælde kan ydes lån til en kommune, der selv forestår opførelsen og driften af et værkstedshus.

Det vil i almindelighed være en forudsætning, at støtten ydes til nyopførelse af fælles værkstedshuse, men der er dog i lovforslagets § 16, stk. 6, åbnet adgang til, hvor særlige forhold måtte tale derfor, at yde lån til indretning af værkstedshuse i allerede bestående bygninger. Der sigtes herved til, at der visse steder i landet kan være behov for at indrette bestående bygninger fra nedlagte erhvervsvirksomheder, således at disse bygninger på ny kan blive taget i anvendelse.

I lovforslagets afsnit V, VI og VII indeholdes dels — i afsnit V — nogle bestemmelser, som er fælles for de beskæftigelsesarbejder, der henhører under arbejdsministeriets administration, herunder de mindre arbejder, som godkendes af de lokale amtsnævn, dels — i afsnit VI — en almindelig bestemmelse om de lempelser, som kan fastsættes af arbejdsministeren vedrørende de til optræning af erhvervshæmmede m. v. iværksatte foranstaltninger, dels endelig — i afsnit VII — forskellige overgangs- og slutningsbestemmelser. Jeg kan i det hele vedrørende de i disse afsnit indeholdte bestemmelser henvise til lovforslaget og bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Som jeg allerede har nævnt, har lovforslaget i sin helhed været forelagt det folketingsudvalg, som behandler oppositionens lovforslag om ændringer i beskæftigelsesloven, og da der fra regeringens side må lægges megen vægt på, at der bl. a. ved de foreslåede foranstaltninger til udbygning af industriarealer og til etablering af fælles

værkstedshuse tilvejebringes muligheder for en forstærket udvikling af erhvervslivet, skal jeg anmode om, at det nu fremsatte lovforslag må blive underkastet en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Handelsministeren (Philip): Jeg har her ved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om egnsudvikling*.

I den erklæring, som statsministeren umiddelbart efter regeringens dannelse afgav her i tinget den 29. maj i fjor hed det: „Spørgsmålet om udbygningen af erhvervslivet i de områder af landet, der er særlig hårdt ramt af ledighed, vil blive taget op til ny behandling.“

I åbningstalen den 1. oktober i fjor fremhævede statsministeren nødvendigheden af, at der tilvejebringes grundlag for øget produktion og beskæftigelse, og at det er påkrævet med betydelige investeringer i industrien for at skaffe nye arbejdspladser. I denne forbindelse fremhævede statsministeren, at mere specielle problemer foreligger i forbindelse med erhvervsudviklingen i de tyndt befolkede egne og i landsdele, hvor arbejdsløsheden er særlig stor.

Det har i øvrigt vakt opmærksomhed, at der i forskellige dele af landet i den seneste tid fra erhvervsdrivende, organisationer og kommuner er taget initiativ til at søge den industrielle udvikling fremmet i disse områder.

På denne baggrund forekommer det mig at være af interesse, at der gøres en indsats for at udbygge industrien i de egne af landet, som hidtil ikke har kunnet følge trop med det øvrige land i industriel udvikling. Man må nære forventning til, at det lokale initiativ, der har vist sig forskellige steder, vil være i stand til at sætte sig spor i udviklingen fremover, men det må på den anden side også forudses, at der vil kunne blive brug for en vis bistand fra statens side. Der kan være tale om opbygning af industri i områder, som måske ikke fuldt ud vil kunne magte de økonomiske problemer, der er forbundet med opbygning af ny industri, lige